

TÜRKİYE'DE GELİR VERGİSİ TARİFE YAPISININ ENFLASYON ARTIŞ ORANINA OLAN DUYARLILIĞI

Doç. Dr. Adil AKINCI

Bilecik Şeyh Edebali University, Faculty of Economics and Administration, Department of Public Finance, Bilecik

ORCID: 0000-0002-2181-6952

Hilal DEDEMEN ÖZKAN

Bilecik Şeyh Edebali University, Institute of Graduate Programs, Department of Public Finance, Bilecik

ORCID: 0009-0002-6510-1534

ÖZET

Fiyatlar genel seviyesindeki sürekli artışı ifade eden enflasyon, ülke ekonomilerini ve dünya ekonomisini etkileyen en önemli problemlerin başında gelmektedir. Enflasyon oranının artışı başta ekonomik büyüme ve kalkınma olmak üzere kamu harcamaları, kamu gelirleri, gelir dağılımı adaleti gibi birçok makroekonomik değişkeni etkilemektedir. Enflasyon oranındaki artış nedeniyle nominal olarak artış gösteren fiyatlar, satın alma gücünü olumsuz etkilemektedir. Satın alma gücünün düşmesine bağlı olarak özellikle ücretli çalışanların gelirlerine zam yapılmakta ve bu yolla satın alma güçlerinin arttırılması amaçlanmaktadır. Gelirlerin nominal olarak artması nedeniyle gelir vergisi matrahında da artış olmaktadır. Bu durum, vergi mükelleflerinin gelir vergisi tarifesinde bir üst dilime geçmesine ve daha yüksek oranla vergilendirilmelerine neden olmaktadır. Türkiye'de gerek Covid-19 pandemisi sürecinin ortaya çıkardığı enflasyonist baskı gerekse de iç dinamiklerden kaynaklanan nedenlerden dolayı fiyatlar genel seviyesinde ciddi bir artış olduğu görülmektedir. Fiyatlar genel seviyesindeki artışlar, asgari ücret başta olmak üzere gelir vergisi mükelleflerinin gelirlerinde nominal olarak ciddi bir artışı da beraberinde getirmiştir. Vergi mükelleflerinin gelirlerindeki artış ise vergi mükelleflerinin matrahlarını arttırmış, matrahın artması ise vergi mükelleflerinin daha yüksek vergi oranına sahip olan bir üst vergi diliminden vergilendirilmelerine sebep olmuştur. Vergi mükelleflerinin gelirlerinin artması satın alma güçlerini arttırırken, diğer yandan artan oranlı vergi tarifesinin otomatik stabilizatör etkisinin devreye girmesi nedeniyle vergi mükelleflerinin daha fazla vergi ödemesine sebep olmaktadır. Vergi mükelleflerinin daha fazla vergi ödemesi ise satın alma güçlerinin tekrar azalmasına neden olmaktadır. Bu çalışmada, Türkiye'de son dönemde fiyatlar genel seviyesindeki artışlar ve gelir vergisi tarifesinde yer alan vergi dilimlerinin tutarlarındaki artışlar analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gelir Vergisi, Vergi Matrahı, Enflasyon

SENSITIVITY OF INCOME TAX SCHEDULE STRUCTURE TO THE RATE OF INCREASE IN INFLATION IN TURKEY

ABSTRACT

Inflation, which refers to the continuous increase in the general level of prices, is one of the most important problems affecting national economies and the world economy. An increase in the inflation rate affects many macroeconomic variables such as economic growth and development, public expenditures, public revenues, and

income distribution justice. The nominal increase in prices due to the increase in the inflation rate adversely affects the purchasing power. As a result of the decline in purchasing power, wage earners' incomes are increased to increase their purchasing power. Due to the nominal increase in incomes, the income tax base also increases. This situation causes taxpayers to move to a higher bracket in the income tax tariff and be taxed at a higher rate. In Turkey, there has been a significant increase in the general level of prices due to both the inflationary pressure caused by the COVID-19 pandemic and domestic dynamics. The increase in the general level of prices has led to a significant nominal increase in the income of income taxpayers, especially the minimum wage. The increase in taxpayers' incomes, in turn, increased the tax base of taxpayers, and the increase in the tax base caused taxpayers to be taxed at a higher tax bracket with a higher tax rate. While the increase in taxpayers' incomes increases their purchasing power, it also causes taxpayers to pay more taxes due to the automatic stabilizing effect of the progressive tax tariff. Higher tax payments by taxpayers, on the other hand, cause their purchasing power to decrease again. This study analyzes the recent increases in the general level of prices and the increases in the amounts of tax brackets in the income tax tariff in Turkey.

Keywords: Income Tax, Tax Base, Inflation

1. GİRİŞ

Enflasyon, genel olarak mal ve hizmetlerin genel fiyat seviyelerinin sürekli olarak artması durumunu ifade etmektedir. Bu durum, bir ekonominin para biriminin değer kaybetmesi sonucu ortaya çıkarmaktadır. Enflasyon, ekonomik istikrarsızlık yaratabilmekte ve alım gücünü azaltabilmektedir. Enflasyonun ölçülmesi ve izlenmesi için Tüketici Fiyatları Endeksi (TÜFE) ve Üretici Fiyatları Endeksi (ÜFE) kullanılmaktadır (Öner, 2018).

Tüketici Fiyatları Endeksi (TÜFE), bir sepet temel tüketim malları ve hizmetlerinin fiyatlarının zaman içindeki değişimini ölçmektedir. Bu sepet, tipik bir hanehalkının harcamalarını yansıtacak şekilde belirlenmektedir. TÜFE'nin yükselmesi, genel olarak tüketici mallarının ve hizmetlerinin fiyatlarının arttığını göstermektedir. TÜFE, bireylerin ve hükümetlerin enflasyonun etkilerini anlamalarına yardımcı olmaktadır (Tarı, Abasız, & Pehlivanoglu, 2012).

Üretici Fiyatları Endeksi (ÜFE) ise üretim sürecindeki malların ve hizmetlerin fiyatlarının zaman içindeki değişimini ölçmektedir. Üreticilerin girdi maliyetleri ve üretim maliyetlerinin değişimini göstermektedir. ÜFE'nin yükselmesi, üretim maliyetlerinin arttığını göstermekte ve nihayetinde tüketici fiyatlarına da yansiyabilmektedir.

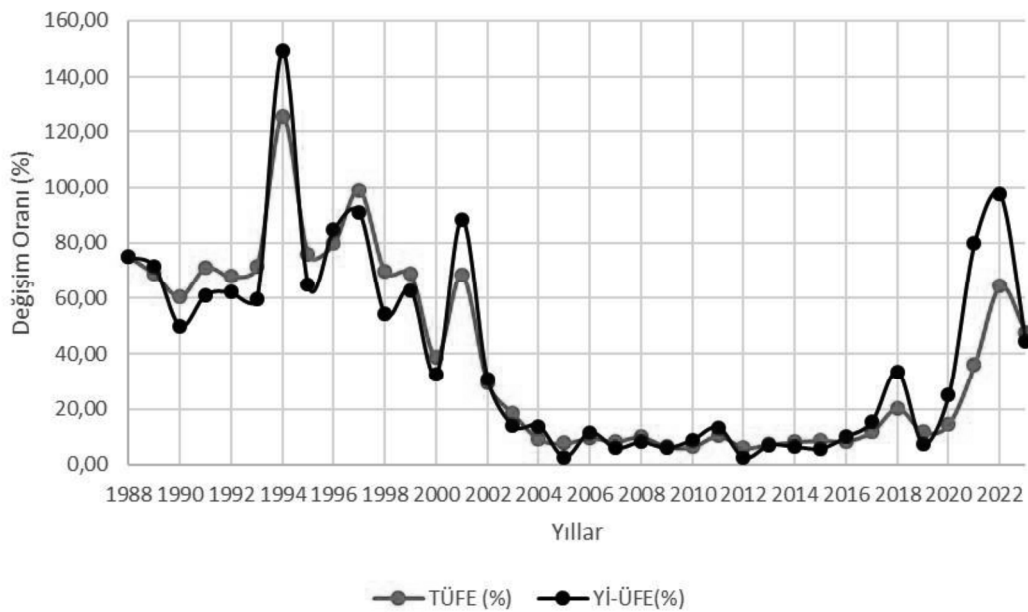
Türkiye'de enflasyon, çeşitli faktörlerden etkilenebilmektedir. Bunlar arasında para arzı, döviz kurlarındaki dalgalanmalar, enerji ve gıda fiyatlarındaki değişimler, talep ve arz dengesizlikleri gibi faktörler bulunmaktadır. Hükümetler ve merkez bankaları, enflasyonun istikrarlı bir şekilde kontrol altında tutulması için para politikaları ve diğer ekonomik araçları kullanmaktadırlar.

Bu çalışmada, Türkiye’de enflasyon oranları incelenerek, özellikle gelir vergisi tarifesinin enflasyon oranı karşısındaki duyarlılığını analiz edilecektir.

2. TÜRKİYE’DE ENFLASYON VE EKONOMİK KRİZLER

Türkiye ekonomisi 1990’lı yıllarda yüksek enflasyona sahip olmuştur. Ekonomik krizlere zemin hazırlayan 1990’lı yılların ayırt edici özelliği, Merkez Bankası kaynaklarının kamu açıklarının finansmanında kullanılması ve batık bankaların yükümlülüklerinin devlete devredilmesi olmuştur. Ek olarak, bu dönemde siyasi karar alıcıların ülkenin mali durumunu iyileştirebilecek reformları ve iyileştirmeleri yürürlüğe koyma yönündeki çabalarının eksikliği de ekonomik krizlerin ortaya çıkmasında önemli bir rol oynamıştır. Körfez Savaşı, 1994 krizi ve 1999 Marmara depremleri zaten zayıf olan ekonomiyi daha da sarstı ve 2001 krizinin etkisini önemli ölçüde artırdı (Aydoğan, 2004).

Türkiye’de 2001 yılındaki ekonomik kriz, önceki yıllardan birikerek gelen bu yüksek enflasyon ortamından çıkma çabalarının olumlu netice vermemesi sonucunda gerçekleşmiştir. Ekonomik krizden çıkış kapsamında, Uluslararası Para Fonu (International Monetary Fund – IMF) ile yapılan kredi anlaşmalarına, yabancı sermayeye ve AB müzakerelerine odaklanılmıştır (Alpdoğan, 2023). Ancak 2001 yılındaki Milli Güvenlik Kurulu toplantısında dönemin devlet yöneticileri arasında yaşanan siyasi kriz finansal bir kriz yaşanmasına sebep olmuştur. 2000 yılında enflasyon oranlarında görülen düşme eğilimi, yaşanan siyasi kriz sebebiyle 2001 senesinde enflasyon ÜFE’de tekrar %90 oranına, TÜFE’de de %70 oranına kadar yükselmiştir. Türkiye’de 1988-2023 yıllarına ait TÜFE ve Yurtiçi (Yİ)-ÜFE değişim oranları Şekil 2.1’de gösterilmiştir. Burada 2023 senesi için enflasyon değerlerinde TÜİK tarafından Temmuz ayı itibariyle paylaşılan değerler kullanılmıştır.

Şekil 2.1. Türkiye’de 1988-2023 (Temmuz) yılları arasında TÜFE ve Yİ-ÜFE değişim oranları

Şekil 2.1'den de görüldüğü üzere, 2001 yılında görülen yüksek enflasyon değerlerinin takip eden yıllarda azalarak, 2002 yılında %30 oranına, 2003 yılında %20 oranına düştüğü görülmektedir. 2002 yılında enflasyondaki düşüş, Mayıs 2001 yılında açıklanan Güçlü Ekonomiye Geçiş Programının uygulamaya girmesine bağlı olarak gerçekleştiği düşünülebilir (Yıldız, 2019).

2002 yılı sonrasında enflasyon değişim oranlarının %10 oranının altına inmesi ve bu oranının yaklaşık on dört yıl boyunca istikrarlı bir şekilde korunması, siyasi ve ekonomik istikrarın sağlanmasına bağlı olarak gerçekleştiği söylenebilmektedir. Bu siyasi istikrar ortamının yarattığı güvenli yatırım alanları ile 2000 yıllarında hedeflenen ancak elde edilemeyen dış kaynaklı yatırımlar Türkiye'ye çekilerek hem istihdam sağlanmış hem de enflasyon seviyeleri makul düzeylerde tutularak ekonomik büyüme sağlanabilmiştir.

Bunun yanı sıra sadece enflasyon oranlarına bakıldığında, 2008-2012 yılları arasında yaşanan küresel ekonomik krizin olumsuz etkilerinin Türkiye'nin iç ekonomisine doğrudan bir etkisinin olmadığı söylenebilir. Bu yıllar incelendiğinde yalnızca 2011 yılında enflasyon oranlarının %10 seviyesinin bir miktar üzerine çıktığı ancak takip eden yıllarda tekrar %5 seviyelerine düştüğü görülmektedir.

Şekil 2.1 incelendiğinde enflasyon oranlarının son iki yıldır hızlı bir şekilde yükseldiği ve 2022 senesinde TÜFE'nin %65 civarında olduğu, yurt içi ÜFE'nin ise %98 seviyesine kadar çıktığı görülmektedir.

3. GELİR VERGİSİ TARİFESİ VE ENFLASYON İLİŞKİSİ

Gelir vergisi en genel tanımıyla, gerçek kişilerin gelirleri üzerinden alınan kişisel, genel ve dolaysız bir vergi türüdür. Vergi ödemekle yükümlü gerçek kişileri konu aldığı için genel ve dolaysız olup, mükellefin özel ve aile durumunu dikkate aldığı için kişisel bir vergi türüdür. Gelir vergisinin kaynağı adından da anlaşılacağı gibi gelir olmasıyla birlikte diğer vergilerden farklı olarak verginin konusu ve matrahının da gelir olması dikkat çekmektedir (Oktar, 2016). Bir ülkede yürürlükte olan vergilendirme politikası o ülkenin ekonomisinde mühim bir role sahip olmaktadır. AB vergi politikaları, topluluğun içinde ortak olarak ele alınan konuların en önemlilerinden birini teşkil etmektedir. Bu ortak politikalar belirlenirken topluluğun öncelikli olarak ortak çıkarları, amaçları, hedefleri ve ekonomik bütünleşme yöntemleri en büyük etkenler arasında yer almaktadır (Kıraç & İlhan, 2010).

Türkiye'de uygulanan güncel gelir vergisi tarifesi Tablo 3.1'de verilmektedir. Bu veriler, 323 seri numarası ile 30 Aralık 2022 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan Gelir Vergisi Genel Tebliği'nden alınmıştır. Tablo 3.1'den de görüldüğü gibi yıllık vergiye tabii geliri 70.000 TL'ye kadar olanlar %15 vergi dilimine girerken 1.900.000 TL'den yüksek gelire sahip olanlar için uygulanan vergi oranı %40'a kadar çıkmaktadır.

Tablo 3.1. Türkiye’de 2023 takvim yılı gelirlerinin vergilendirilmesinde uygulanan tarife

Gelir Vergisi Dilimleri	Vergi Oranı (%)
70.000 TL'ye kadar	15
150.000 TL'nin 70.000 TL'si için 10.500 TL, fazlası	20
370.000 TL'nin 150.000 TL'si için 26.500 TL (ücret gelirlerinde 550.000 TL'nin 150.000 TL'si için 26.500 TL), fazlası	27
1.900.000 TL'nin 370.000 TL'si için 85.900 TL, (ücret gelirlerinde 1.900.000 TL'nin 550.000 TL'si için 134.500 TL), fazlası	35
1.900.000 TL'den fazlasının 1.900.000 TL'si için 621.400 TL, (ücret gelirlerinde 1.900.000 TL'den fazlasının 1.900.000 TL'si için 607.000 TL), fazlası	40

Kaynak: Gelir Vergisi Genel Tebliği, Seri No 323 (Hazine ve Maliye Bakanlığı, 2022).

Tablo 3.2’de yıllara göre TÜFE değişim oranlarının yanı sıra ilk dört vergi diliminin matrahları da paylaşılmıştır. Bu vergi dilimleri için uygulanan vergi oranları birinci dilim için %15, ikinci dilim için %20, üçüncü dilim için %27 ve dördüncü dilim içinse %35 olarak uygulanmaktadır. Veriler 1988 senesine kadar uzandığı için önceki gelir vergisi oranları yıllara göre farklılıklar göstermektedir. Belirtilen vergi oranlarının dışında farklı bir oranın söz konusu olduğu yıllardaki veriler için vergi oranlarının ne olduğu da belirtilmiştir.

Tablo 3.2. Türkiye’de yıllık TÜFE oranları ve gelir vergisi dilimleri

Yıl	TÜFE (%)	1. Dilim (%15) TL	2. Dilim (%20) TL	3. Dilim (%27) TL	4. Dilim (%35) TL
1988	75,20	5 (%25)	10 (%30)	20 (%35)	40 (%40)
1989	68,80	6 (%25)	12 (%30)	24 (%35)	48 (%40)
1990	60,60	8 (%25)	16 (%30)	32 (%35)	64 (%40)
1991	71,10	12 (%25)	24 (%30)	48 (%35)	96 (%40)
1992	67,90	20 (%25)	40 (%30)	80 (%35)	160 (%40)
1993	71,40	32 (%25)	64 (%30)	128 (%35)	256 (%40)
1994	125,50	75 (%25)	150 (%30)	300 (%35)	600 (%40)
1995	76,00	150 (%25)	310 (%30)	620 (%35)	1.240 (%40)
1996	79,80	300 (%25)	600 (%30)	1.200 (%35)	2.400 (%40)
1997	99,10	500 (%25)	1.000 (%30)	2.000 (%35)	4.000 (%40)
1998	69,70	1.000 (%20)	2.000 (%25)	4.000 (%30)	8.000 (%35)
1999	68,80	2.000	5.000	10.000 (%25)	25.000 (%30)
2000	39,00	2.500	6.250	12.500 (%25)	31.250 (%30)
2001	68,50	2.800	7.000	14.000 (%25)	35.000 (%30)
2002	29,70	3.800	9.500	19.000 (%25)	47.500 (%30)
2003	18,40	5.000	12.000	24.000 (%25)	60.000 (%30)
2004	9,30	6.000	14.000	28.000 (%25)	70.000 (%30)
2005	7,72	6.600	15.000	30.000 (%25)	78.000 (%30)
2006	9,65	7.000	18.000	40.000	Dilim yok
2007	8,39	7.500	19.000	43.000	Dilim yok
2008	10,06	7.800	19.800	44.700	Dilim yok
2009	6,53	8.700	22.000	50.000	Dilim yok
2010	6,40	8.800	22.000	76.200	Dilim yok
2011	10,45	9.400	23.000	80.000	Dilim yok
2012	6,16	10.000	25.000	88.000	Dilim yok
2013	7,40	10.700	26.000	94.000	Dilim yok

2014	8,17	11.000	27.000	97.000	Dilim yok
2015	8,81	12.000	29.000	106.000	Dilim yok
2016	8,53	12.600	30.000	110.000	Dilim yok
2017	11,92	13.000	30.000	110.000	Dilim yok
2018	20,30	14.800	34.000	120.000	Dilim yok
2019	11,84	18.000	40.000	148.000	Dilim yok
2020	14,60	22.000	49.000	180.000	600.000
2021	36,08	24.000	53.000	190.000	650.000
2022	64,27	32.000	70.000	250.000	880.000
2023	47,83*	70.000	150.000	550.000	1.900.000

* 2023 yılı Temmuz ayı itibariyle TÜFE oranı

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK, 2023)

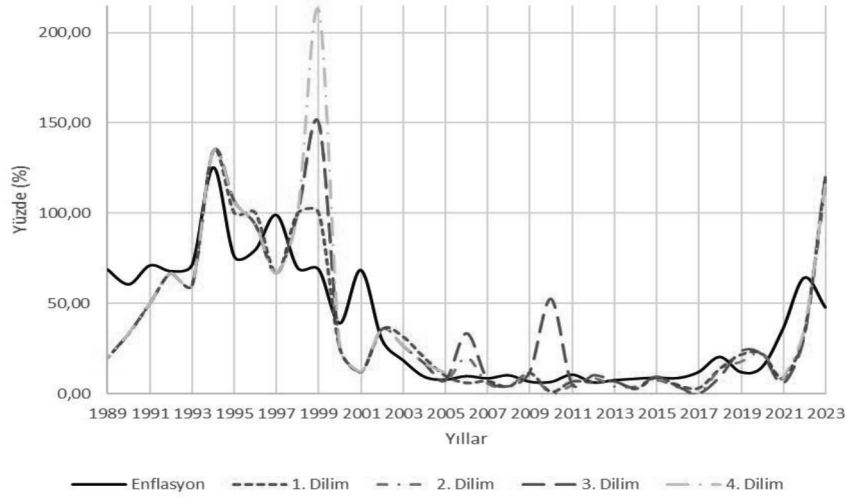
Ayrıca Türkiye’de 1 Ocak 2005 tarihi itibariyle Türk Lirası’ndan altı sıfır atılmış ve Yeni Türk Lirası uygulamasına geçilmiştir. Tablo 3.2’de, 2005 yılı öncesine ait olan vergi matrahı değerleri de, tablonun geri kalanı ile tutarlı olması adına, altı sıfır atılarak paylaşılmıştır. Bu tablodaki gelir vergisi matrahlarına göre bir önceki yıla göre vergi dilimlerindeki değişimler de hesaplanarak Tablo 3.3’te verilmiştir.

Tablo 3.3. Gelir vergisi dilimlerindeki değişimlerin bir önceki yıla göre yüzdesel farkı

Yıl	Enflasyon Oranı (%)	1. Dilim Değişimi (%)	2. Dilim Değişimi (%)	3. Dilim Değişimi (%)	4. Dilim Değişimi (%)
1988	75,20	-	-	-	-
1989	68,80	20,00	20,00	20,00	20,00
1990	60,60	33,33	33,33	33,33	33,33
1991	71,10	50,00	50,00	50,00	50,00
1992	67,90	66,67	66,67	66,67	66,67
1993	71,40	60,00	60,00	60,00	60,00
1994	125,50	134,38	134,38	134,38	134,38
1995	76,00	100,00	106,67	106,67	106,67
1996	79,80	100,00	93,55	93,55	93,55
1997	99,10	66,67	66,67	66,67	66,67
1998	69,70	100,00	100,00	100,00	100,00
1999	68,80	100,00	150,00	150,00	212,50
2000	39,00	25,00	25,00	25,00	25,00
2001	68,50	12,00	12,00	12,00	12,00
2002	29,70	35,71	35,71	35,71	35,71
2003	18,40	31,58	26,32	26,32	26,32
2004	9,30	20,00	16,67	16,67	16,67
2005	7,72	10,00	7,14	7,14	11,43
2006	9,65	6,06	20,00	33,33	-
2007	8,39	7,14	5,56	7,50	-
2008	10,06	4,00	4,21	3,95	-

2009	6,53	11,54	11,11	11,86	-
2010	6,40	1,15	0,00	52,40	-
2011	10,45	6,82	4,55	4,99	-
2012	6,16	6,38	8,70	10,00	-
2013	7,40	7,00	4,00	6,82	-
2014	8,17	2,80	3,85	3,19	-
2015	8,81	9,09	7,41	9,28	-
2016	8,53	5,00	3,45	3,77	-
2017	11,92	3,17	0,00	0,00	-
2018	20,30	13,85	13,33	9,09	-
2019	11,84	21,62	17,65	23,33	-
2020	14,60	22,22	22,50	21,62	-
2021	36,08	9,09	8,16	5,56	8,33
2022	64,27	33,33	32,08	31,58	35,38
2023	47,83*	118,75	114,29	120,00	115,91

Şekil 3.1’de görüleceği üzere Türkiye’de enflasyon ile gelir vergisi tarifesi arasında genel olarak bir ilişki söz edilebilir. Bunun yanı sıra, 2014, 2016, 2017, 2018 ve 2021, 2022 senelerinde gelir vergisindeki bir önceki yıla göre yüzdesel değişimin enflasyon oranının altında kaldığı söylenebilir.

Şekil 3.1. Türkiye’de enflasyon ile gelir vergisi arasındaki ilişki

Diğer taraftan 2019 ve 2020 yıllarında ise yıllık enflasyon değerleri gelir vergisindeki yüzdesel değişimin altında kalmıştır. Bu veriler ışığında muhtemelen en dikkat çekici gözlem 2023 senesi için gerçekleşmektedir. 2023 vergi yılı için minimum vergi diliminin üst tarifesi 32.000 TL’den 70.000 TL’ye çıkartılmıştır. Buradaki vergi tarifesi değişimi yaklaşık olarak %118,75 olarak gerçekleşmiştir. Ancak 2023 yılı Temmuz ayı itibariyle yıllık

enflasyon oranı %47,83 olarak açıklanmıştır. Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası'nın açıklamasına göre sene sonu yıllık enflasyon oranının da yaklaşık olarak %58 olacağı tahmin edilmektedir.

Dolayısıyla, son iki yılda gelir vergisi tarifesindeki yüzdesel değişim enflasyon oranının altında olmakla birlikte 2023 senesinde bu değişimin enflasyon oranının çok üzerinde olacağı öngörülebilir.

4. SONUÇ

Enflasyon oranının artması paranın satın alma gücünü düşürmekte ve bu durumda özellikle sabit gelirli olarak ifade edilen gelir vergisi mükelleflerinin satın alma gücünün azalmasına neden olmaktadır. Bu durum karşısında, kamu ve özel sektör işverenleri sabit gelirli çalışanlarının ücretlerini arttırmak suretiyle çalışanlarının satın alma güçlerinin tekrar eski seviyesine yükseltmeyi amaçlamaktadırlar. Ücretlerin artması ile birlikte gelir vergisi mükellefi olan ücretliler, gelir vergisi tarifesinde gelir artışına bağlı olarak bir üst vergi diliminden vergilenme olasılıkları ortaya çıkabilmektedir. Bir üst vergi dilimine geçilmesi durumunda ise daha fazla vergilendirilen vergi mükelleflerinin kullanılabilir geliri azalmakta ve bu nedenden dolayı da bir kez daha satın alma güçleri azalmaktadır.

Özellikle enflasyonist dönemlerde gelirlerde meydana gelen artışları dikkate alacak şekilde gelir vergisi tarifesindeki tutarların da arttırılması önemli hale gelmektedir. Aksi takdirde, gelirlerdeki nominal artışlar vergi mükelleflerinin daha fazla vergilendirilmesine ve bu nedenden dolayı da refah kaybı yaşamalarına neden olacaktır.

Politika yapıcılarının enflasyonist dönemlerde gelir vergisi tarifesindeki tutarları da en az enflasyon oranında arttırmaları bu çalışma kapsamında politika önerisi olarak sunulmaktadır. Gelir vergisi tarifesindeki tutarların arttırılmasında enflasyona olan duyarlılık vergilemede adaleti ve gelir dağılımı adaletinin sağlanmasında da önemli bir rol oynayacaktır.

KAYNAKÇA

- Alpdoğan, F. (2023). Türkiye Cumhuriyeti'nin ekonomi politiği bir döngünün içinde mi? Kırılgan Türk ekonomisinin son otuz yıldaki krizleri. *Sosyolojik Düşün*, 8(1), 35-64.
- Aydoğan, E. (2004). 1980den günümüze Türkiye'de enflasyon serüveni. *Yönetim ve Ekonomi*, 11(1), 91-110.
- Hazine ve Maliye Bakanlığı. (2022). *Gelir Vergisi Genel Tebliği (Seri No 323)*. Ankara: Resmi Gazete. <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2022/12/20221230M2-13.htm>
- Kıraç, S., & İlhan, B. (2010). Avrupa Birliği oluşum süreci ve ortak politikalar. *Milli Eğitim Dergisi*(188), 191-201.
- Oktar, A. (2016). *Türk Vergi Sistemi*. İstanbul: Türkmen Kitabevi.
- Öner, H. (2018). TÜFE ve Yurt içi ÜFE enflasyon oranları ile alt enflasyon kalemleri arasındaki ilişkinin ampirik analizi. *Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 11(4), 129-142.
- Tarı, R., Abasız, T., & Pehlivanoglu, F. (2012). TEFE (ÜFE) - TÜFE fiyat endeksleri arasındaki nedensellik ilişkisi: frekans alanı yaklaşımı. *Akdeniz İİBF Dergisi*, 12(24), 1-15.
- TÜİK. (2023). *Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE)*. Ankara: Türkiye İstatistik Kurumu. <https://data.tuik.gov.tr/Kategori/GetKategori?p=enflasyon-ve-fiyat-106&dil=1>
- Yıldız, R. (2019). *Güçlü ekonomiye geçiş programının Türkiye ekonomisine reel etkileri*. Burdur: Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi.